

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2021. gada 2. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Elektroniskie sakari – Regula (ES) 2015/2120 – 3. pants – Piekļuve atvērta internetam – 3. panta 1. punkts – Tiešo lietotāju tiesības – 3. panta 2. punkts – Tādu vienošanos un komercprakses aizliegums, kas ierobežo tiešo lietotāju tiesību īstenošanu – 3. panta 3. punkts – Vienlīdzīgas un nediskriminējošas attieksmes pret datplūsmu pienākums – Iespēja īstenot saprātīgus datplūsmas pārvaldības pasākumus – Tā dēvēto “nulles tarifu” papildinošs izvēles tarifs – Piesaistes izmantošanas ierobežojums

Lietā C-5/20

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā, Vācija) iesniedza ar 2019. gada 17. decembra lēmumu, kas Tiesā reģistrēts 2020. gada 7. janvārī, tiesvedībā

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV

pret

Vodafone GmbH,

piedaloties

Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen,

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs N. Vāls [*N. Wahl*] (referents), tiesneši F. Biltšens [*F. Biltgen*] un J. Pasers [*J. Passer*],

ģenerālvokāts: J. Tančevs [*E. Tanchev*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

* Tiesvedības valoda – vācu.

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV* vārdā – *T. Rader, Rechtsanwalt*,
- *Vodafone GmbH* vārdā – *D. Herrmann, Rechtsanwältin*,
- Vācijas valdības vārdā – *J. Möller* un *D. Klebs*, pārstāvji,
- Nīderlandes valdības vārdā – *M. K. Bulterman* un *M. L. Noort*, pārstāves,
- Austrijas valdības vārdā – *A. Posch*, pārstāvis,
- Rumānijas valdības vārdā – *E. Gane, A. Wellman* un *L. Lițu*, pārstāves,
- Eiropas Komisijas vārdā – *G. Braun* un *T. Scharf*, kā arī *L. Nicolae*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklausišanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 3. panta 1. un 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2015/2120 (2015. gada 25. novembris), ar ko nosaka pasākumus sakarā ar piekļuvi atvērtam internetam un groza Direktīvu 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem un Regulu (ES) Nr. 531/2012 par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Savienībā (OV 2015, L 310, 1. lpp.; labojums – OV 2016, L 27, 14. lpp.).
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV* (Federālā patērētāju tiesību aizsardzības biroju apvienība, turpmāk tekstā – “*Bundesverband*”) un *Vodafone GmbH* saistībā ar to, ka pēdējā minētā savos līgumos izmantoja dažus standarta noteikumus.

Atbilstošās tiesību normas

- 3 Regulas 2015/2120 6., 8. un 9. apsvērumā ir noteikts:
 - “(6) Tiešajiem lietotājiem, izmantojot savu interneta piekļuves pakalpojumu, vajadzētu būt tiesībām bez diskriminācijas piekļūt informācijai un saturam un izplatīt to un izmantot un nodrošināt lietojumprogrammas un pakalpojumus. [..]

[..]

- (8) Sniedzot interneta piekļuves pakalpojumus, minēto pakalpojumu sniedzējiem pret visu datplūsmu būtu jāattiecas vienlīdzīgi, bez diskriminācijas, ierobežojumiem vai iejaukšanās, neatkarīgi no tās sūtītāja vai saņēmēja, satura, lietojumprogrammas vai pakalpojuma, vai galiekārtas. Atbilstīgi Savienības tiesību vispārējiem principiem un iedibinātajai judikatūrai pret salīdzināmām situācijām nebūtu jāattiecas atšķirīgi, savukārt pret atšķirīgām situācijām nebūtu jāattiecas vienādi, ja vien šādai attieksmei nav objektīva pamatojuma.
- (9) Datplūsmas saprātīgas pārvaldības mērķis ir sekmēt tīklu resursu efektīvu izmantošanu un pārraides vispārējās kvalitātes optimizēšanu, reaģējot uz konkrētu datplūsmas kategoriju – un tādējādi pārraidītā satura, lietojumprogrammu un pakalpojumu – objektīvi atšķirīgajām pakalpojumu tehniskās kvalitātes prasībām. Saprātīgiem datplūsmas pārvaldības pasākumiem, ko piemēro interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēji, vajadzētu būt pārredzamiem, nediskriminējošiem un samērīgiem, un tiem nevajadzētu būt balstītiem uz komerciāliem apsvērumiem. Prasība, lai datplūsmas pārvaldības pasākumi būtu nediskriminējoši, interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējiem neliedz īstenot tādas datplūsmas pārvaldības pasākumus, ar kuriem tiek diferencētas objektīvi atšķirīgas datplūsmas kategorijas, lai tādējādi optimizētu pārraides vispārējo kvalitāti. Lai optimizētu vispārējo kvalitāti un lietotāju pieredzi, jebkāda šāda diferenciācija būtu jāatļauj, tikai pamatojoties uz konkrētu datplūsmas kategoriju objektīvi atšķirīgām pakalpojumu tehniskās kvalitātes prasībām (piemēram, saistībā ar latentumu, trīci, pakešu zudumiem un joslas platumu), un nevis uz komerciālu apsvērumu pamata. Šādiem diferencējošiem pasākumiem vajadzētu bū[t] samērīgiem attiecībā uz vispārējās kvalitātes optimizēšanas mērķi, un ar tiem pret līdzvērtīgu datplūsmu būtu jāattiecas vienādi. Šādus pasākumus nevajadzētu izmantot ilgāk, nekā tas ir nepieciešams.”

4 Šīs regulas 1. panta “Priekšmets un darbības joma” 1. punktā ir paredzēts:

“Ar šo regulu izveido kopējus noteikumus, lai nodrošinātu vienlīdzīgu un nediskriminējošu attieksmi pret datplūsmu interneta piekļuves pakalpojumu sniegšanā un ar to saistītās tiešo lietotāju tiesības.”

5 Minētās regulas 3. panta “Piekļuves atvērtam internetam nodrošināšana” 1.–3. punktā ir paredzēts:

“1. Tiešajiem lietotājiem, izmantojot savu interneta piekļuves pakalpojumu, ir tiesības piekļūt informācijai un saturam un izplatīt to, lietot un nodrošināt lietojumprogrammas un pakalpojumus un lietot pašu izvēlētas galiekārtas neatkarīgi no tiešā lietotāja vai nodrošinātāja atrašanās vietas vai informācijas, satura, lietojumprogrammas vai pakalpojuma atrašanās vietas, izcelsmes vai galamērķa.

[..]

2. Vienošanās starp interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējiem un tiešajiem lietotājiem par interneta piekļuves pakalpojumu komerciāliem un tehniskiem nosacījumiem un raksturlielumiem, piemēram, cenu, datu apjomu vai ātrumu, un jebkādas komercdarbības prakses, ko veic interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēji, neierobežo 1. punktā noteikto tiešo lietotāju tiesību īstenošanu.

3. Interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēji, sniedzot interneta piekļuves pakalpojumus, visu datplūsmu apstrādā vienādi – bez diskriminācijas, ierobežojumiem vai traucējumiem – un neatkarīgi no sūtītāja vai saņēmēja, satura, kam piekļūts vai kas tiek izplatīts, lietojumprogrammām vai pakalpojumiem, kas tiek izmantoti vai sniegti, vai izmantotās galiekārtas.

Ar pirmo daļu interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējiem neliedz īstenot saprātīgus datplūsmas pārvaldības pasākumus. Lai šādus pasākumus uzskatītu par saprātīgiem, tie ir pārredzami, nediskriminējoši, samērīgi un netiek balstīti uz komerciāliem apsvērumiem, bet gan uz konkrētu datplūsmas kategoriju objektīvi atšķirīgām pakalpojumu tehniskās kvalitātes prasībām. Šādi pasākumi nepārrauga konkrētu saturu un netiek veikti ilgāk nekā nepieciešams.

Interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēji neiesaistās datplūsmas pārvaldības pasākumos, kas pārsniedz pasākumus, kas paredzēti otrajā daļā, un jo īpaši nebloķē, nepalēnina, nepārveido, neierobežo, netraucē, nepasliktina vai nediskriminē konkrētu saturu, lietojumprogrammas vai pakalpojumus vai to konkrētas kategorijas, izņemot, ja nepieciešams, un tikai tik ilgi, cik nepieciešams, lai:

- a) nodrošinātu atbilstību Savienības leģislatīviem aktiem vai valsts tiesību aktiem, kas atbilst Savienības tiesībām, kuri attiecas uz interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēju, vai pasākumiem, kas atbilst Savienības tiesībām, un ar ko īsteno šādus Savienības leģislatīvus aktus vai valsts tiesību aktus, tostarp to tiesu vai publisko iestāžu nolēmumiem, kam ir piešķirtas attiecīgas pilnvaras;
- b) saglabātu tīkla, minētajā tīklā sniegto pakalpojumu un tiešo lietotāju galiekārtu integritāti un drošību;
- c) novērstu gaidāmu tīkla pārblīvi un mazinātu sekas, ko rada ārkārtas vai pagaidu tīkla pārblīve, ar noteikumu, ka pret līdzvērtīgām datplūsmas kategorijām attiecas vienādi.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 6 *Bundesverband* ir federācija, kas apvieno sešpadsmit federālo zemju patērētāju aizsardzības organizācijas, kā arī citas organizācijas, kas darbojas patērētāju tiesību aizsardzības jomā Vācijā.
- 7 *Vodafone* ir uzņēmums, kas darbojas informācijas un komunikācijas tehnoloģiju nozarē. Tas piedāvā saviem klientiem papildus pamattarifam izmantot tā dēvētā “nulles tarifa” bezmaksas izvēles tarifus, sauktus par *Vodafone Pass* (*Video Pass*, *Music Pass*, *Chat Pass* un *Social Pass*). Šie izvēles tarifi ļauj izmantot *Vodafone* partneruzņēmumu pakalpojumus bez šo pakalpojumu izmantošanas rezultātā izlietotā datu apjoma atskaitīšanas no pamattarifā ietvertā datu apjoma. Tomēr paredzētais datu pārraides ātruma samazinājums pēc pamattarifā iekļauto datu apjoma iztērēšanas attiecas arī uz partneruzņēmumu pakalpojumu izmantošanu. Pirmais izvēles tarifs jau ir iekļauts pamattarifā, un klienti var izmantot citus izvēles tarifus par papildmaksu.
- 8 Attiecībā uz šiem izvēles tarifiem vispārējos līguma noteikumos ir ietverts tostarp šāds standarta noteikums: “Datu patēriņš, izmantojot piesaisti (*hotspot*), [...] tiek atskaitīts no pamattarifā ietvertā datu apjoma”.

- 9 *Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen* (Federālā Elektroenerģijas, gāzes, telekomunikāciju, pasta un dzelzceļa tīklu aģentūra, Vācija, turpmāk tekstā – “*Bundesnetzagentur*”) kā uzraudzības iestāde izbeidza procedūru par šī noteikuma tiesiskumu.
- 10 *Bundesverband* cēla prasību *Landgericht Düsseldorf* (Diseldorfas apgabaltiesa, Vācija), lūdzot aizliegt iepriekš minētā noteikuma izmantošanu. Šī tiesa pēc *Bundesnetzagentur* uzklauššanas šo prasību noraidīja, pamatojoties uz to, ka piesaistes izmantošana saskaņā ar līgumu nebija izslēgta un turklāt bija tehniski iespējama.
- 11 Iesniedzējtiesā, *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā, Vācija), tika iesniegta apelācijas sūdzība, kurā tiek apšaubīta minētā noteikuma spēkā esamība atbilstoši Regulas 2015/2120 3. panta 1. un 2. punktam.
- 12 Šādos apstākļos *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā, Vācija) uzskatot, ka pamatlietas atrisināšanai ir nepieciešama Savienības tiesību interpretācija, nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai Regulas 2015/2120 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiešo lietotāju tiesības lietot pašu izvēlētas galiekārtas, izmantojot savu interneta piekļuves pakalpojumu, ietver arī tiesības, izmantojot galiekārtu (piemēram, viedtālruni, planšeti), kas tieši pieslēgta publiskā telekomunikāciju tīkla saskarpunktam, interneta piekļuves pakalpojumu lietot (koplietot, izmantojot piesaisti) arī ar citām galiekārtām (cita planšete/viedtālrunis)?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai šīs regulas 3. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiešo lietotāju galiekārtu izvēle tiek neatļauti ierobežota, ja piesaiste nav nedz līgumā aizliegta, nedz tiek tehniski ierobežota, tomēr, pamatojoties uz līgumisku vienošanos, izlietotais datu apjoms, izmantojot piesaisti, atšķirībā no izlietotā datu apjoma, neizmantojot piesaisti, netiek ietverts (*zero-rating*) [nulle likmes] piedāvājumā, bet gan ieskaitīts pamata apjomā un, pārsniegšanas gadījumā, aprēķināts atsevišķi?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 13 Ar jautājumiem, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas 2015/2120 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka piesaistes ierobežojums tiešajiem lietotājiem tā dēvētā “nulle tarifa” izvēles tarifa aktivizēšanas dēļ nav saderīgs ar pienākumiem, kas izriet no šī panta 1. un 2. punkta.
- 14 Vispirms ir jāprecizē, ka tā dēvētā “nulle tarifa” izvēles tarifs ir komercprakse, ar kuru interneta piekļuves sniedzējs piemēro “nulle tarifu” vai izdevīgāku tarifu visai vai daļai no datu plūsmas, kas saistīta ar lietojumprogrammu vai konkrētu lietojumprogrammu kategoriju, ko piedāvā minētā piekļuves sniedzēja partneri. Tādējādi šie dati netiek atskaitīti no pamattarifa ietvaros iegādāto datu apjoma. Šāda izvēle, kas tiek piedāvāta ierobežota tarifa ietvaros, līdz ar to ļauj interneta piekļuves sniedzējiem paaugstināt sava piedāvājuma pievilcību.

- 15 Tādējādi Tiesai uzdotie jautājumi, kuru mērķis ir ļaut iesniedzējtiesai lemt par tādu izmantošanas nosacījumu likumību, kas saistīti ar tā dēvēto “nulles tarifa” izvēles tarifu, ir balstīti uz pieņēmumu, ka šāds izvēles tarifs pats par sevi būtu saderīgs ar Savienības tiesībām, it īpaši ar Regulas 2015/2120 3. pantu, ar kuru likumdevējs ir vēlējies nostiprināt atvērta interneta un tīkla neitralitātes principus.
- 16 Regulas 2015/2120 3. panta 1. punktā, lasot to kopā ar šīs regulas 6. apsvērumu, ir noteiktas tiešo lietotāju tiesības ne tikai piekļūt informācijai un saturam, izmantot lietojumprogrammas un pakalpojumus, izplatīt informāciju un saturu, bet arī nodrošināt lietojumprogrammas un pakalpojumus.
- 17 Saskaņā ar Regulas 2015/2120 3. panta 2. punktu, pirmkārt, vienošanās, kas noslēgtas starp interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējiem un tiešajiem lietotājiem, un, otrkārt, komercdarbības prakses, ko veic šie pakalpojumu sniedzēji, nedrīkst ierobežot šā panta 1. punktā noteikto tiešo lietotāju tiesību īstenošanu.
- 18 Regulas 2015/2120 3. panta 3. punktā – tā pirmajā daļā – vispirms ir paredzēts, ka interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēji visu datplūsmu apstrādā vienādi – bez diskriminācijas, ierobežojumiem vai traucējumiem – un tostarp neatkarīgi no lietojumprogrammām vai pakalpojumiem, kas tiek izmantoti.
- 19 Tālāk, šī 3. panta 3. punkta otrajā daļā ir noteikts, ka ar pirmo šīs normas daļu interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējiem netiek liegts īstenot saprātīgus datplūsmas pārvaldības pasākumus, un ir precizēts, ka, lai šādi pasākumi varētu tikt uzskatīti par saprātīgiem, tiem, pirmkārt, ir jābūt pārredzamiem, nediskriminējošiem un samērīgiem, otrkārt, tiem ir jābalstās nevis uz komerciāliem apsvērumiem, bet gan uz objektīvām tehniskām atšķirībām starp noteiktām datplūsmas kategorijām un, treškārt, tie nevar attiekties uz satura pārraudzīšanu un nevar tikt veikti ilgāk nekā nepieciešams.
- 20 Visbeidzot, minētā 3. panta 3. punkta trešajā daļā ir paredzēts, ka interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējiem nav jāpiemēro datplūsmas pārvaldības pasākumi, kas pārsniegtu otrajā daļā paredzētos pasākumus, un it īpaši tie nedrīkst bloķēt, palēnināt, pārveidot, ierobežot, traucēt, pasliktināt vai diskriminēt konkrētas lietojumprogrammas vai to kategorijas un konkrētus pakalpojumus vai to kategorijas, izņemot, ja tas ir nepieciešams uz noteiktu laiku, vai nu lai nodrošinātu atbilstību Savienības legislatīviem aktiem, valsts tiesību aktiem, kas atbilst Savienības tiesībām, vai pasākumiem, ar ko īsteno šādus [Savienības] legislatīvus aktus vai valsts tiesību aktus, vai lai saglabātu tīkla, minētajā tīklā sniegto pakalpojumu un tiešo lietotāju galiekārtu integritāti un drošību, vai arī lai novērstu tīkla pārblīvi vai mazinātu tās sekas.
- 21 Šo dažādo noteikumu mērķis, kā tas izriet no Regulas 2015/2120 1. panta, ir nodrošināt interneta piekļuves pakalpojumu sniegšanā vienlīdzīgu un nediskriminējošu attieksmi pret datplūsmu un ar to saistītās tiešo lietotāju tiesības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 15. septembris, *Telenor Magyarország*, C-807/18 un C-39/19, EU:C:2020:708, 23.–27. punkts).
- 22 Pirmām kārtām, ir jāatgādina, ka Tiesai ir bijusi iespēja precizēt, ka tad, ja interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēja rīcība nav saderīga ar Regulas 2015/2120 3. panta 3. punktu, var nolemt nenoskaidrot, vai šī rīcība atbilst no minētās regulas 3. panta 2. punkta izrietošajiem pienākumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 15. septembris, *Telenor Magyarország*, C-807/18 un C-39/19, EU:C:2020:708, 28. punkts).

- 23 Līdz ar to pienākuma nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret visu datplūsmu neizpilde nevar tikt pamatota ar līgumslēgšanas brīvības principu, kas ir atzīts šīs pašas regulas 3. panta 2. punktā.
- 24 Otrām kārtām, Tiesa ir arī uzsvērusi, ka Regulas 2015/2120 3. panta 3. punkts nepieļauj tādas pasākumus, kas ir pretrunā vienlīdzīgas attieksmes pret datplūsmu pienākumam, ja šādi pasākumi ir balstīti uz komerciāliem apsvērumiem.
- 25 Vispirms ir jānorāda – kā tas izriet no šī sprieduma 18. punkta – ar Regulas 2015/2120 3. panta 3. punkta pirmo daļu, lasot to kopā ar šīs regulas 8. apsvērumu, interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējiem ir noteikts vispārējs pienākums nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret datplūsmu bez diskriminācijas, ierobežojumiem vai traucējumiem un no šī pienākuma nekādā gadījumā nevar atkāpties, izmantojot šo pakalpojumu sniedzēju īstenoto komercpraksi vai vienošanās, ko tie noslēdz ar tiešajiem lietotājiem (spriedums, 2020. gada 15. septembris, *Telenor Magyarország*, C-807/18 un C-39/19, EU:C:2020:708, 47. punkts).
- 26 Turpinot, no Regulas 2015/2120 3. panta 3. punkta otrās daļas, kā arī no šīs regulas 9. apsvēruma, saskaņā ar kuru šī daļa ir jāinterpretē, izriet, ka, lai gan interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējiem ir pienākums ievērot šo vispārējo pienākumu, tiem tomēr saglabājas iespēja veikt saprātīgus datplūsmas pārvaldības pasākumus. Taču šī iespēja ir pakļauta nosacījumam tostarp par to, ka šādi pasākumi ir balstīti uz “konkrētu datplūsmas kategoriju objektīvi atšķirīgām pakalpojumu tehniskās kvalitātes prasībām”, nevis uz “komerciāliem apsvērumiem”. Par tādu, kas ir balstīts uz šādiem “komerciāliem apsvērumiem”, it īpaši ir jāuzskata ikviens interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēja pasākums, kurš ir vērstas pret jebkuru tiešo lietotāju un kura rezultātā, nebalstoties uz šādām objektīvām atšķirībām, netiek nodrošināta vienāda un nediskriminējoša attieksme pret saturu, lietojumprogrammām vai pakalpojumiem, kurus piedāvā dažādi satura, lietojumprogrammu vai pakalpojumu sniedzēji (spriedums, 2020. gada 15. septembris, *Telenor Magyarország*, C-807/18 un C-39/19, EU:C:2020:708, 48. punkts).
- 27 Tāds tā dēvētā “nulles tarifa” izvēles tarifs, kāds ir aplūkots pamatlietā, īsteno, balstoties uz komerciāliem apsvērumiem, interneta datplūsmā nošķiršanu, no pamattarifa neatskaitot datplūsmu, kas paredzēta partneru lietojumprogrammām. Līdz ar to šāda komercprakse neatbilst Regulas 2015/2120 3. panta 3. punkta pirmajā daļā noteiktajam vispārējam pienākumam par vienlīdzīgu attieksmi pret datplūsmu bez diskriminācijas vai traucējumiem.
- 28 Ir jāuzsver, ka šī pienākumu neizpilde, kas izriet no šāda izvēles tarifa rakstura, ņemot vērā no tās izrietošo pamudinājumu, turpina pastāvēt neatkarīgi no tā, vai pēc pamattarifa iztērēšanas joprojām ir iespējams brīvi piekļūt saturam, ko nodrošina interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēja partneri.
- 29 Turklāt nav nozīmes tam, ka uz šādu izvēli attiecas vienošanās Regulas 2015/2120 3. panta 2. punkta izpratnē, kā tas ir atgādināts šī sprieduma 23. punktā, vai ka tās mērķis ir apmierināt klienta vai satura nodrošinātā faktisko pieprasījumu.
- 30 Visbeidzot, pārvaldības pasākumiem paredzētos izņēmumus nevar ņemt vērā, jo saskaņā ar Regulas 2015/2120 3. panta 3. punkta otro daļu šādus pasākumus nevar pamatot ar interneta piekļuves pakalpojuma sniedzēja komercstratēģijām.
- 31 No iesniedzējtiesas sniegtās informācijas izriet, ka piesaistes izmantošanas ierobežojums, uz kuru attiecas visi iesniedzējtiesas uzdotie jautājumi, ir piemērojams vienīgi tā dēvētā “nulles tarifa” izvēles tarifa aktivizēšanas dēļ.

- 32 Tā kā šāds izvēles tarifs ir pretrunā pienākumiem, kas izriet no Regulas 2015/2120 3. panta 3. punkta, šī pretruna pastāv neatkarīgi no izmantošanas nosacījumu, kas saistīti ar piedāvātajiem izvēles tarifiem, veida vai rakstura, kā, piemēram, pamatlīnētā aplūkotais piesaistes izmantošanas ierobežojums.
- 33 Nemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Regulas 2015/2120 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka piesaistes izmantošanas ierobežojums tā dēvētā “nulles tarifa” izvēles tarifa aktivizēšanas dēļ nav saderīgs ar pienākumiem, kas izriet no šī panta 3. punkta.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 34 Attiecībā uz pamatlīnētās pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/2120 (2015. gada 25. novembris), ar ko nosaka pasākumus sakarā ar piekļuvi atvērta internetam un groza Direktīvu 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem un Regulu (ES) Nr. 531/2012 par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Savienībā 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka piesaistes izmantošanas ierobežojums tā dēvētā “nulles tarifa” izvēles tarifa aktivizēšanas dēļ nav saderīgs ar pienākumiem, kas izriet no šī panta 3. punkta.

[Paraksti]